

[Grethe Fenger Møller]

om vi yder denne kunststøtte på den allerbedste måde.

Det konservative folkeparti var i sin tid med til at gennemføre loven om Statens Kunstfond. Vi mener, at det er helt afgørende, at det er den kunstneriske kvalitet, der skal være bestemmende for fondets dispositioner. Vi beklager, at kulturministeren ikke har fundet det muligt at supplere lovforslagets § 1 med en bestemmelse om dette. Vi har noteret, at ministeren over for kulturudvalget har givet tilsagn om, at der i den ministerielle bekendtgørelse om Statens Kunstfond indføres en eller flere bestemmelser om kvaliteten af den kunstneriske produktion i forbindelse med reglerne for uddeling af legatstøtte under de respektive tremandsudvalg. Vi håber, at denne bekendtgørelse kommer til at virke efter hensigten.

Vi er utilfredse med lovforslagets bemærkninger om de livsvarige ydelser. Vi mener ikke, at udbetalingen af disse ydelser bør gøres afhængig af indtægtsforhold. Efter vor opfattelse bør såvel tildelingen som udbetalingen af de livsvarige ydelser udelukkende være afhængig af den kunstneriske kvalitet. Det er forkert at luske et socialt kriterium ind i vores kulturpolitik på denne måde. De livsvarige ydelser bliver en slags socialt sikkerhedsnet under kunstneren i stedet for at være støtte til og anerkendelse af kunstnerisk kvalitet.

Vi har også drøftet spørgsmålet om en eventuel udvidelse af repræsentantskabet. Meget kunne tale for at udvide repræsentantskabet med f. eks. en repræsentant for amterne. Vi mener imidlertid, at det ville være at vanskeliggøre repræsentantskabets arbejde, idet repræsentantskabet i forvejen er stort nok.

Vi har også i vores gruppe drøftet det rimelige i, at det er fondets tremandsudvalg, der træffer endelig beslutning om, hvorledes fondets midler skal anvendes. Disse tremandsudvalg har således uhyre stor indflydelse på, hvilke kunstnere og hvilke kunstneriske retninger der skal støttes. Hvis en kunstner får afslag på en ansøgning om støtte, har hun eller han i realiteten ingen mulighed for at få denne afgørelse ændret. Hvis et af tremandsudvalgene beslutter at yde støtte til noget, der ud fra en bred bedømmelse ikke opfattes som kunst, så er der heller ingen

mulighed i dag for at ændre dette. Dette finder vi er urimeligt.

Men hvordan løser man så dette problem? Kristeligt folkeparti har foreslået, at man udvider tremandsudvalgene til femmandsudvalg. Det mener vi ikke vil ændre noget som helst, idet man jo har foreslået, at det fortsat skal være kulturministeren og repræsentantskabet, der udpeger de 5 medlemmer. Så har vi også overvejet, om man i stedet for skulle give repræsentantskabet en form for ankebeføjelse. Så vil man kunne sige, at det er andre kunstnere, der foretager en sådan vurdering. Men vi er kommet til den konklusion, at det nok vil vanskeliggøre repræsentantskabets arbejde i praksis.

Derfor har vi i stedet for foreslået indføjet en bestemmelse om, at kulturministeren kan ændre tremandsudvalgenes afgørelser. Dette er i overensstemmelse med det forslag, vi tidligere har fremsat til ændring af filmloven, og dækker den holdning, vi har til dette. Vi mener, at det ikke er rimeligt, at der ikke er nogen mulighed for at omgøre tremandsudvalgenes afgørelser, og vi har faktisk tillid nok til kulturministeren til at tro på, at kulturministeren vil kunne anvende denne beføjelse på den rigtige måde.

Til sidst skal jeg sige, at vi også kan støtte venstres ændringsforslag om, at støtte til ballet- og teatervirksomhed skal ydes i henhold til teaterloven, og at vi i øvrigt kan indstille lovforslaget til vedtagelse med de af kulturministeren stillede ændringsforslag samt de af os selv stillede ændringsforslag.

Melchior (CD):

Det er min opfattelse, at vi i de senere måneder har været igennem så mange debatter om denne lov og om kunstfond og kunststøtte i al almindelighed, at der i hvert fald fra mit partis side stort set er sagt, hvad vi finder der bør siges. Jeg henviser derudover til betænkningen, der jo er ret så fyldig, måske lidt for fyldig endda, hvoraf man også kan udlæse vor stilling til ændringsforslagene og vor opfattelse af denne lovs vigtighed.

Formodentlig til ærgrelse for en hel række publicister, politikere og journalister og andre opinionsdannere i dette land stiller CD sig altså overordentlig positivt til loven om Statens Kunstfond, og det har vi gjort fra den første dag, CD har været repræsenteret